

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ

1 Πέτρος, απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας **2** κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς **5** τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· **6** ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστὶ, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὕρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ,

8 ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένη, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρέυνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· **12** οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐκ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ δικόνουν

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ ὁ Πέτρος, απόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς διασκορπισμένους προσωρινῶς κατοίκους τοῦ Πόντου, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Βιθυνίας. **2** Εἴσθε ἐκλεκτοί, διότι συμφώνως πρὸς τὴν πρωτοβουλία τοῦ Θεοῦ Πατρός τὸ Πνεῦμα σᾶς ξεχώρισε ἀπὸ τὸν κόσμον, γιὰ νὰ ὑπακούετε στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ νὰ καθαρίζεσθε μετὰ τὸ αἷμα του. Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία εἴθε νὰ πληθύνωνται σὲ σᾶς.

Ἀναγέννησι γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς αἰωνιότητος

3 Εὐλογημένος (δοξασμένος) νὰ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς πολλῆς του εὐσπλαγχνίας μᾶς ἀναγέννησε μετὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν γιὰ ἀγαθὰ αἰῶνια ποὺ ἐλπίζουμε, **4** γιὰ κληρονομία ἄφθαρτη καὶ ἀκατάστροπτη καὶ ἀμάραντη, φυλαγμένη στοὺς οὐρανοὺς γιὰ σᾶς, **5** οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν δύναμι τοῦ Θεοῦ λόγῳ τῆς πίστεως διαφυλάττεσθε γιὰ σωτηρία ἐτοιμη νὰ φανερωθῆ τὸν ἔσχατο καιρὸ (τὸν καιρὸ τῆς δευτέρας παρουσίας). **6** Γι' αὐτὸ αἰσθάνεσθε ἀγαλλίασι, ἔστω καὶ ἂν τώρα, ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, λυπηθῆτε γιὰ λίγο ἐξ αἰτίας διαφόρων δοκιμασιῶν, **7** ὥστε ἡ δοκιμασμένη πίστι σας, πολυτιμότερη ἀπὸ τὸ παροδικῆς σημασίας χρυσάφι, ποὺ ἐπίσης δοκιμάζεται μετὰ φωτιά, νὰ βρεθῆ ἄξια γιὰ ἔπαινο καὶ τιμὴ καὶ δόξα κατὰ τὴ φανέρωσι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεγάλα ἰράγματα γιὰ μᾶς, στὰ ὁἴα καὶ ἄγγελοι ἐμβαθύνουν

8 Αὐτόν, καίτοι δὲν γνωρίζετε κατ' ὄψιν, ὅμως ἀγαπᾶτε. Καίτοι δὲν βλέπετε αὐτόν, ἐπειδὴ ὅμως πιστεύετε, ἀγάλλεσθε μετὰ χαρὰ ἀνέκφραστη καὶ τιμημένη (ὄχι σὰν τὴν ἄτιμη καὶ αἰσχρὴ χαρὰ), **9** ἀπολαμβάνοντας (ἀπὸ τώρα) τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πίστεώς σας, τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν. **10** Γι' αὐτὴ τὴ σωτηρία μετὰ πολὺ πόθο ζήτησαν νὰ μάθουν καὶ ἐρευνοῦσαν οἱ προφῆτες, ποὺ προφήτευσαν γιὰ τὴ χάρι ποὺ σᾶς δόθηκε. **11** Ἐρευνοῦσαν νὰ ἐξακριβώσουν ποιὸς καὶ τί λογῆς θὰ ἦταν ὁ καιρὸς, γιὰ τὸν ὁποῖο μιλοῦσε τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἦταν σ' αὐτούς, προλέγοντας τὰ παθήματα, ποὺ θὰ συνέβαιναν στὸ Χριστό, καὶ τίς δόξες, ποὺ θ' ἀκολουθοῦσαν. **12** Καὶ φανερώθηκε σ' αὐτούς, ὅτι, ὄχι γιὰ

αυτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** Ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται: Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε,

18 εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμῷ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀναπήσατε ἐκτενωσ.

τοὺς ἑαυτοὺς τους (γιά τὸν καιρὸ τους δηλαδή), ἀλλὰ γιά σᾶς (γιά τὸν δικό σας καιρὸ) διακονοῦσαν προφητεῦοντας αὐτά, τὰ ὅποια τώρα (ὡς γεγονότα πλέον) ἀναγγέληκαν σὲ σᾶς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κήρυξαν σὲ σᾶς τὸ εὐαγγέλιο μὲ τὴν ἔμπνευσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὅποιο στάληκε ἀπὸ τὸν οὐρανό. Σ' αὐτά καὶ ἄγγελοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμβαθύνουν.

Ἅγιοι γίνεσθε

13 Γι' αὐτό, ἀφοῦ θὰ ἔχετε ἐτοιμασθῆ πνευματικῶς καὶ θὰ βρίσκεσθε σὲ πλήρη ἐπαγρύπνησι, στηρίξετε τὴν ἐλπίδα σας στὸ μισθό, ποὺ θὰ φερθῆ γιά σᾶς ὅταν φανερωθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστός. **14** Σὰν τέκνα ὑπακοῆς νὰ μὴν ἐπιδίδεσθε στίς ἁμαρτωλές ἀπολαύσεις, ποὺ εἶχατε κατὰ τὸ παρελθὸν στὴν κατάστασι τῆς ἀγνοίας. **15** Ἀλλὰ κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ ἁγίου (τοῦ Θεοῦ), ποὺ σᾶς κάλεσε, γίνετε καὶ σεῖς ἅγιοι σὲ κάθε συμπεριφορά σας. **16** Διότι λέγει ἡ Γραφή: Ἅγιοι γίνεσθε, διότι ἐγὼ εἶμαι ἅγιος.

Σεβασμὸ στὸ Θεὸ ὡς Πατέρα καὶ Κριτὴ

17 Καὶ ἀφοῦ ὀνομάζετε Πατέρα ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ Κριτής, ποὺ κρίνει ἀπροσωπολήπτως συμφώνως πρὸς τὸ ἔργο καθενός, ζήσετε μὲ σεβασμὸ (πρὸς τὸ Θεὸ ὡς Πατέρα καὶ Κριτὴ) τὸ χρόνο τῆς ἐδῶ προσωρινῆς ζωῆς σας.

Τὸ βαρύτερο τίμημα γιά τὴ λύτρωσί μας

18 Νὰ λαμβάνετε δὲ ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι λυτρωθήκατε ἀπὸ τὴ ματαία πατροπαραδότη ζωὴ σας μὲ τίμημα ὄχι φθαρτὰ πράγματα, ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, **19** ἀλλὰ μὲ τὸ πολύτιμο αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ θυσιάσθηκε σὰν ἄμωμος καὶ ἄσπιλος ἀμνός, **20** ποὺ εἶχε μὲν προαποφασισθῆ πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, φανερώθηκε δὲ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους γιά σᾶς, **21** οἱ ὅποιοι δι' αὐτοῦ πιστεύετε στὸ Θεό, ποὺ τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν καὶ τοῦ ἔδωσε δόξα, ὥστε ἡ πεποίθησί σας καὶ ἡ ἐλπίς νὰ εἶναι στὸ Θεό.

Ἄγνη καὶ ἔνθερμη ἀγάπη μεταξὺ μας

22 Ἀφοῦ κατοπιν τῆς ὑπακοῆς στὴν ἀλήθεια ἔχετε ἐξαγνίσει τίς ψυχές σας μὲ τὴν καθαρτικὴ δύναμι τοῦ Πνεύματος, γιά νὰ μπορῆτε νὰ ἔχετε ἀνυπόκριτη ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἀγαπήσετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο ἀπὸ καθαρὴ καρδιά ἐνθέρμως.

23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποραῖς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα· 24 διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· 25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιὰς, **2** ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, **3** εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, **5** καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπρόσδεκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **6** Διότι περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασυνθῆ. **7** Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν, ἀπειθοῦσι δὲ λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας **8** καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. **9** Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· **10** οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ. οἱ οὐκ ἠλεημένοι. νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Ἀναγέννησι με σῆρμα τὸν αἰῶνιο λόγο τοῦ Θεοῦ

23 Ἔχετε ἀναγεννηθῆ ὄχι ἀπὸ σπορὰ με σῆρμα φθαρτό, ἀλλ' ἀφθαρτό, με λόγο Θεοῦ ἀθάνατο καὶ αἰῶνιο. **24** Διότι κάθε ἄνθρωπος εἶναι σὰν τὸ χόρτο, καὶ κάθε δόξα ἀνθρώπου σὰν τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου. Ξεραίνεται τὸ χόρτο, καὶ τὸ ἄνθος του ἰέφτει. **25** Ἄλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰῶνιος (ἔχει αἰῶνιο κῦρος). Αὐτὸς δὲ ὁ λόγος εἶναι ὁ λόγος ποὺ κηρύχθηκε σὲ σᾶς.

Ἀλοβάετε τὰ κακὰ καὶ ἰοθήσετε τὸ ἀγνὸ γάλα τοῦ λόγου

2 Ἀποβάετε λοιπὸν κάθε κακία καὶ κάθε δόλο καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ ὄλες τὶς καταλαλιὰς. **2** Καὶ σὰν νεογέννητα βρέφη ποθήσετε με πολὺ πόθο τὸ ἀνόθευτο γάλα τοῦ λόγου, γιὰ ν' ἀναπτυχθῆτε μ' αὐτὸ καὶ νὰ σωθῆτε, **3** ἀφοῦ γευθῆκατε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι γεμᾶτος καλωσύνη.

Ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ

4 Προσερχόμενοι πρὸς αὐτόν, λίθο ζωντανό, ποὺ ἀπὸ μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἔχει ἀπορριφθῆ, ἀλλὰ γιὰ τὸ Θεὸ εἶναι ἐκλεκτός, πολύτιμος, **5** νὰ οἰκοδομηθῆ καὶ σεῖς ὡς λίθοι ζωντανοὶ σὲ οἶκο πνευματικὸ, ἱερατεῖο ἅγιο γιὰ νὰ προσφέρετε πνευματικὲς θυσίες εὐπρόσδεκτες στὸ Θεὸ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **6** Διότι περιέχεται στὴ Γραφή: Ἴδου θέτω στὴ Σιών λίθο ἀκρογωνιαῖο, ἐκλεκτό, ἰολύτιμο, καὶ ὄλοιοσ ἰιστεῦει σ' αὐτόν, δὲν θὰ κατασυνθῆ (ἀλλὰ θὰ τιμηθῆ). **7** Σὲ σᾶς λοιπὸν ἀνήκει ἡ τιμὴ, οἱ ὄποιοι πιστεύετε. Σ' ἐκείνοσ δὲ, οἱ ὄποιοι ἀπιστοῦν, ἀνήκει ἡ κατασύνῃ, ὅτι ὁ λίθος, τὸν ὄλοῖον οἱ οἰκοδόμοι ἀἰέρρι ψαν, αὐτὸς ἔγινε ἀκρογωνιαῖος, **8** καὶ λίθος ἰροσκόμματος καὶ ἰέτρα ἰτώσεως. Αὐτοὶ προσκόπτουν (σκοντάφτουν), διότι δὲν πιστεύουν στὸ λόγο. Γι' αὐτὸ καὶ προωρίσθησαν (γιὰ νὰ προσκόπτουν δηλαδή, ἀφοῦ δὲν πιστεύουν στὸ λόγο. Ὅσοσ ἀπιστοῦν, δικαίωσ ὁ Θεὸσ προώρισε γιὰ ἀπώλεια). **9** Ἄλλὰ σεῖς εἴσθε γένος ἐκλεκτό, βασιλικὸ ἱερατεῖο, ἔθνος ἅγιο (ἔθνος ἀφιερωμένο), λαὸσ γιὰ δόξα (γιὰ νὰ δοξάζεται δηλαδή), ὥστε νὰ διακηρύξετε τὰ μεγαλεῖα ἐκείνου, ὁ ὄποιοσ ἀπὸ τὸ σκότος σᾶς κάλεσε στὸ θαυμαστὸ φῶσ του. **10** Σεῖς ἄλλοτε ἦσασθε ὄχι λαὸσ (τοῦ Θεοῦ), ἀλλὰ τώρα εἴσθε λαὸσ τοῦ Θεοῦ· σεῖς ἦσασθε ὄχι ἐλεημένοι, ἀλλὰ τώρα ἐλεηθῆκατε.

11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, 12 τὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπόμενοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· 15 ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν.

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ. 17 Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπότηταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. 20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἄλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοι-

Ἡ διαγωγή τῶν ἱστών ἐν μέσῳ τῶν ἐθνικῶν

11 Ἀγαπητοί, σᾶς παρακαλῶ ὡς ξένους καὶ προσωρινούς σ' αὐτὸ τὸν κόσμον (νὰ μὴ προσκολλᾶσθε στὰ κοσμικά, ἀλλὰ) ν' ἀπέχετε ἀπὸ τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς, οἱ ὁποῖες ἀντιστρατεύονται στὴν ψυχὴ. 12 Ἡ συμπεριφορά σας μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν νὰ εἶναι καλὴ, ὥστε, γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς κατηγοροῦν ὡς κακοποιούς, ἀφοῦ ἴδοῦν ἐν καιρῷ φωτισμοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν καλῶν ἔργων (σας) νὰ πιστεύσουν καὶ λατρεύσουν τὸ Θεό.

Ὑποταγὴ στὶς κρατικὲς ἐξουσίες

13 Νὰ ὑποτάσσεσθε δὲ σὲ κάθε ἀνθρωπίνῃ ἐξουσίᾳ χάριν τοῦ Κυρίου, εἴτε εἶναι ὁ βασιλεὺς, ἐπειδὴ εἶναι ἀνώτατος ἄρχων, 14 εἴτε εἶναι οἱ ἡγεμόνες, ἐπειδὴ ἀποστέλλονται ἀπ' αὐτὸν γιὰ νὰ τιμωροῦν τοὺς κακοποιούς καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζουν ὅσους πράττουν τὸ καλὸ. 15 Διότι ἔτσι εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πράττοντας τὸ καλὸ ν' ἀποστομώνωμε τοὺς ἀνοήτους ἀνθρώπους, ποὺ δὲν ξέρουν τί λέγουν ἐναντίον μας.

Νὰ ζητετε ὡς ἄνθρωποι ἐλεύθεροι καὶ νὰ τιμᾶτε ὅλους

16 Νὰ φέρεσθε ὡς ἄνθρωποι ἐλεύθεροι, καὶ νὰ μὴ ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν ὡς πρόφασιν καὶ δικαιολογίαν γιὰ τὸ κακὸ, ἀλλὰ νὰ φέρεσθε ὡς δούλοι τοῦ Θεοῦ. 17 Ν' ἀποδώσετε τιμὴν σὲ ὅλους. Τὴν ἀδελφότητα (τὸ σύνολο τῶν ἀδελφῶν, τῶν χριστιανῶν) νὰ ἀγαπᾶτε. Τὸ Θεὸν νὰ σέβασθε. Τὸν βασιλέα νὰ τιμᾶτε.

Ὑποταγὴ τῶν δούλων καὶ ὁμοιοῦν στὰ ἀθήματα

18 Σεῖς, δούλοι, νὰ ὑποτάσσεσθε μὲν κάθε σεβασμὸν στοὺς κυρίους σας, ὅχι μόνον στοὺς ἀγαθοὺς καὶ καλοὺς, ἀλλὰ καὶ στοὺς δυστρόπους. 19 Διότι τοῦτο εἶναι δόξα, ἐὰν δηλαδὴ χάριν τῆς θείας συνειδήσεως ὑπομένη κανεὶς παθήματα πάσχοντας ἀδίκως. 20 Διότι τί δόξα εἶναι, ἐὰν ὑπομείνετε δεχόμενοι πλήγματα γιὰ ἀμαρτίες; Ἄλλ' ἐὰν ὑπομείνετε ὑφιστάμενοι παθήματα καίτοι πράττετε τὸ καλὸ, αὐτὸ εἶναι δόξα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστὸς ἰαράδει γμα ὁμοιοῦν στὰ ἀθήματα

21 Γι' αὐτὸ ἄλλωστε κληθήκατε, ἀφοῦ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε γιὰ σᾶς, ἀφήνοντας σὲ σᾶς παράδειγμα γιὰ ν' ἀκολουθήσετε στὰ ἴχνη του. 22 Αὐτὸς ἀμαρτία δὲν ἔκανε, οὔτε στὸ στόμα του βρέθηκε κακὸ.

δόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνουντι δικαίως·
24 ὡς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ
ζήσωμεν· οὐ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. **25** Ἦτε γὰρ ὡς πρόβα-
τα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ
ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὅμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν,
ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, **2** ἐποπτεύσαντες τὴν
ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν. **3** Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν
ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων
κόσμος, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ
ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ πολυτελής. **5** Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγιοι γυναῖκες αἱ
ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι
τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, **6** ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον
αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ
φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες, ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενε-
στέρῳ σκεύει τῷ γυναικίῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγ-
κληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσ-
ευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι,
εὐσπλαγχνοὶ, φιλόφρονες, **9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ
ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες
ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. **10** Ὁ

23 Αὐτὸς ὑβριζόμενος δὲν ἀνταπέδιδε τὶς ὑβρεῖς, καὶ πάσχοντας δὲν
ἔκανε ἐκδίκησι, ἀλλὰ παρέδιδε στὸ δίκαιο κριτῆ. **24** Αὐτὸς ὁ ἴδιος βία-
σταξε τὶς ἀμαρτίες μας στὸ σῶμα του πάνω στὸ ξύλο (τοῦ σταυ-
ροῦ), γὰρ νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες καὶ νὰ ζήσωμε γιὰ τὴν
ἀρετῆ. Μὲ τὸ δικό του τραῦμα θεράλευθήκατε. **25** Ἦσασθε δὲ σὰν
!ρόβιατα !λ ανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπιστρέψατε στὸν ποιμένα καὶ κυ-
βερνήτη τῶν ψυχῶν σας.

Πῶς νὰ συμ!εριφέρωνται καὶ νὰ στολίζωνται οἱ γυναῖκες

3 Ἐπίσης σεῖς, γυναῖκες, νὰ ὑποτάσσεσθε στοὺς ἄνδρες σας, ὥστε,
καὶ ἂν μερικοὶ δὲν πιστεύουν στὸ λόγο (στὸ εὐαγγέλιο), νὰ κερδη-
θοῦν (στὴν Πίστι) μὲ τὴ συμπεριφορὰ τῶν γυναικῶν χωρὶς ν' ἀκούουν
λόγο, **2** ἀφοῦ θὰ ἴδουν τὴν συνδεομένη μὲ τὸ σεβασμὸ ἀγνὴ διαγωγὴ
σας. **3** Στολισμὸς σας νὰ εἶναι ὄχι ὁ ἕξωτερικός, τὸ νὰ πλέκετε (περί-
τεχνα) τὴν κόμη καὶ νὰ φορῆτε χρυσὰ κοσμήματα καὶ νὰ ἐνδύεσθε
(ἐντυπωσιακὰ) ἐνδύματα, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτός ἄνθρωπος τῆς ψυχῆς μὲ τὸ
μεγαλεῖο τοῦ ἀκενοδόξου καὶ ταπεινοῦ πνεύματος. Αὐτὸ εἶναι στὰ μά-
τια τοῦ Θεοῦ πολυτέλεια. **5** Ἔτσι δὲ ἄλλοτε καὶ οἱ ἅγιες γυναῖκες, ποὺ
πίστευαν στὸ Θεό, στόλιζαν τὸν ἑαυτό τους ὑποτασσόμενες στοὺς ἄνδρες
τους, **6** ὅπως ἡ Σάρρα ἔδειξε ὑπακοή στὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν ὠνόμαζε
κύριό της. Ἐκείνης γίνατε τέκνα. Νὰ κάνετε τὸ σωστὸ καὶ νὰ μὴ
φοβῆσθε τίποτε.

Πῶς νὰ συμ!εριφέρωνται οἱ ἄνδρες

7 Σεῖς ἐπίσης, ἄνδρες, νὰ συνέρχεσθε (μὲ τὶς γυναῖκες σας) μὲ κα-
τανόησι καὶ ν' ἀπονέμετε τιμὴ στὸ γυναικεῖο σκεῦος¹, ἐπειδὴ εἶναι ἀσθε-
νέστερο, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ εἴσθε συγκληρονόμοι τῆς δωρεᾶς τῆς ζωῆς,
γιὰ νὰ μὴ παρεμποδίζωνται οἱ προσευχῆς σας.

Ἐιδίωξι τοῦ καλοῦ καὶ ἀ!οφυγῆ τοῦ κακοῦ

8 Ὅλοι δὲ τέλος νὰ εἴσθε ὁμόφρονες, συμπονετικοί, φιλάδελφοι,

1. Ἦ, οὐλο

γὰρ θέλων ζῶν ἄγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, 11 ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· 12 ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; 14 Ἄλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, 15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου, 16 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῇ. 17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιῶντας. 18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσάγαγῃ τῷ Θεῷ,

θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι, 19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος. 21 Ὁ ἀντίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὃς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

εὐσπλαγχνοὶ, γεμᾶτοι καλωσύνη. 9 Νὰ μὴν ἀνταποδίδετε κακὸν γιὰ κακὸν ἢ ὕβρι γιὰ ὕβρι, ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ εὐλογῆτε, γνωρίζοντας ὅτι γι' αὐτὸ κληθήκατε, γιὰ νὰ κληρονομήσετε ἔτσι εὐλογία. 10 Γι' αὐτὸ ἐκεῖνος, τοῦ θέλει ν' ἀλοαύση τὴ ζωὴ καὶ νὰ ἰδῆ ἡμέρες εὐτυχεῖς, ἅς λαύση τὴ γλῶσσα του ἀπὸ κακὸ, καὶ τὰ χεῖλη του γιὰ νὰ μὴ ῥοφέρουν ῥᾶγμα ἄσχημο. 11 Ἄς ἀλοφύγη τὸ κακὸ καὶ ἅς ῥάξη τὸ καλὸ, ἅς ἐλιζητήση τὸ καλὸ καὶ ἅς ἐιδιώξη αὐτό. 12 Διότι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι στραμμένα εὐμενῶς ῥὸς τοὺς καλοὺς καὶ τὰ αὐτιά του γιὰ ν' ἀκούουν τὴ δέησί τους, ἐνῶ τὸ ῥόσω!ο τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁλοῖοι ῥάπτουν κακά.

Εὐτυχεῖς ὅσοι ἰάσχουν ἐξ αἰτίας τοῦ καλοῦ

13 Ποῖος δὲ πρόκειται νὰ σᾶς κἀνῆ κακὸ, ἐὰν πράττετε τὸ καλὸ; 14 Ἄλλὰ καὶ ἂν θὰ πάσχετε γιὰ τὸ καλὸ, εἴσθε εὐτυχεῖς. Γι' αὐτὸ τὰ φόβητρά τους νὰ μὴ φοβηθῆτε καὶ νὰ μὴ ταραχθῆτε, 15 ἀλλὰ τὸν Κύριο, ποὺ εἶναι ὁ Θεός, ὕλολογίσετε μέσα στὶς καρδιές σας. Καὶ νὰ εἴσθε ἔτοιμοι γιὰ ἀπολογία σὲ καθένα, ποὺ σᾶς ζητεῖ λόγο γιὰ τὴν πίστι σας, μὲ ταπεινοφροσύνη καὶ σεμνότητα. 16 Νὰ ἔχετε καλὴ συνείδησι, ὥστε, γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς κατηγοροῦν ὡς κακοποιούς, νὰ καταισχυθῶν οἱ δυσφημοῦντες τὴν καλὴ σας χριστιανικὴ διαγωγή. 17 Εἶναι δὲ καλλίτερο, ἐὰν αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ πάσχωμε διότι κἀνουμε τὸ καλὸ, παρὰ διότι κἀνουμε τὸ κακὸ, 18 ἀφοῦ καὶ ὁ Χριστὸς μιὰ φορὰ ἔπαθε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, ἄθῶος γιὰ ἐνόχους, γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ πλησίον στὸ Θεό.

Ὁ Χριστὸς κήρυξε καὶ στὸν ἄδη
Τὸ βᾶ!τισμα ζήτημα συνειδήσεως ἀγαθῆς

Καὶ θανατώθηκε μὲν κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ διατηρήθηκε ζωντανὸς κατὰ τὸ πνεῦμα, 19 μὲ τὸ ὁποῖο πῆγε καὶ κήρυξε καὶ στὰ φυλακισμένα πνεύματα (στὸν ἄδη), 20 παραδείγματος χάριν σ' ἀνθρώπους ποὺ ἀπειθήσαν ἄλλοτε, ὅταν τοὺς περίμενε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Νῶε, ὅταν κατασκευαζόταν ἡ κιβωτός, στὴν ὁποία ὀλίγοι, δηλαδὴ ὀκτὼ ψυχές, διασώθηκαν μέσω ὕδατος (ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο τοῦ κατακλυσμοῦ ὕψωσε τὴν κιβωτὸ καὶ τὴν ἔκανε νὰ ἐπιπλέῃ). 21 Αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἦταν τύπος τοῦ βαπτίσματος, ὡς πραγματοποιήσι δὲ τοῦ τύπου σώζει τώρα καὶ ἡμᾶς τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον εἶναι, ὄχι ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑπόθεσι συνειδήσεως ἀγαθῆς (ἀφοῦ καθαρίζει τὴν ἁμαρτωλὴ καὶ ἔνοχη συνείδησι καὶ τὴν καθιστᾷ ἀγαθῇ) ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δυνάμει τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ποὺ πῆγε στὸν οὐρανὸ καὶ κάθησε στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑποτάχθηκαν σ' αὐτὸν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίες καὶ δυνάμεις.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ πέπαιται ἀμαρτίας, **2** εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. **3** Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις.

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. **5** οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. **6** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. **8** Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. **9** Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν. **10** Ἐκαστος, καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. **11** Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ. Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ὡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔοχι ἰλέον ζωὴ εἰδωλολατρῶν

4 Ἄφοῦ δὲ ὁ Χριστὸς πέθανε γιὰ μᾶς σωματικῶς, καὶ σεῖς ὀπλισθῆτε μὲ τὸ αὐτὸ φρόνημα τοῦ θανάτου. Διότι ἐκεῖνος, ποὺ πέθανε σωματικῶς, ἔχει παύσει ν' ἀμαρτάνη. **2** Ὀπλισθῆτε μὲ τὸ φρόνημα τοῦ θανάτου, ὥστε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ἐπίγειας ζωῆς νὰ μὴ ζήσετε πλέον γιὰ τὶς ἀνθρώπινες ἐπιθυμίες, ἀλλὰ γιὰ τὸ θεῖο θέλημα. **3** Ἀρκετὸ βεβαίως χρόνο δαπανήσατε στὸ παρελθὸν ζώντας κατὰ τὸ θέλημα τῶν ἐθνικῶν. Ζήσατε μὲ ἀσελγείες, αἰσχροὺς διασκεδάσεις, μεθύσια, γλεντοκόπια, ὀργιαστικά συμπόσια καὶ ἀθέμιτες εἰδωλολατρικὲς πράξεις καὶ τελετές.

Οἱ χλευασταὶ τῆς ζωῆς τῶν εὐσεβῶν ὀλωσθ' ἵστε θὰ λογοδοτήσουν

4 Γι' αὐτὸ παραξενεύονται, ἐπειδὴ τώρα δὲν τρέχετε μαζὶ τοὺς στὸν αὐτὸ κατακλισμὸ τῆς ἀσωτίας¹, καὶ σᾶς χλευάζουν. **5** Ἀλλὰ θὰ δώσουν λόγο σ' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἔτοιμος νὰ κρίνη ζῶντες καὶ νεκρούς. **6** Διότι γι' αὐτὸ κήρυξε καὶ στοὺς νεκρούς, διότι πέθαναν μὲν ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ ζοῦν ὡς πρὸς τὸ Θεὸ κατὰ τὸ πνεῦμα (Οἱ νεκροὶ δηλαδὴ δὲν περιέρχονται σ' ἀνυπαρξία καὶ δὲν διαφεύγουν τὴν κρίσι).

Προἰάντων θερμὴ ἀγάπη μεταξύ μας

7 Ὅλων δὲ τὸ τέλος εἶναι πλησίον. Ζήσατε λοιπὸν μὲ ἐγκράτεια καὶ ἀγρυπνήσατε γιὰ νὰ προσεύχεσθε. **8** Πρὸ πάντων δὲ ἡ μεταξύ σας ἀγάπη νὰ εἶναι θερμή, διότι ἡ ἀγάπη θὰ καλύψη ἰλ ἦθος ἀμαρτιῶν. **9** Νὰ φιλοξενηῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο χωρὶς γογγυσμούς. **10** Κατὰ τὸ χάρισμα, ποὺ ἔλαβε ὁ καθένας, νὰ ὑπηρετῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο σὰν καλοὶ διαχειρισταὶ τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ. **11** Ὅποιος κηρύττει, ἄς συμπεριφέρεται ὡς κηρύττων λόγια τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος ὑπηρετεῖ, ἄς ὑπηρετῆ μὲ τὴ δύναμι ποὺ χορηγεῖ ὁ Θεός. Ἔτσι μὲ ὅλα θὰ δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμι στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν.

1. Ἡ, στὴν αὐτὴ ὑπερπλεονάζουσα ἀσωτία

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος. 13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 14 Εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ δυνάμεως καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. Κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. 15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτῃς ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος. 16 Εἰ δὲ ὡς χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. 17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σφάζεται, ὁ ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὡς πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιῶν.

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, 2 ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, 3 μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. 4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἁμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὅμοιος, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. Πάντες δέ, ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπεροφάνοις ἀντιτάσσεται. ταπεινοὺς δὲ δίδω-

Χαρὰ καὶ δόξα τὸ νὰ ἰάσχη κανεῖς ὡς χριστιανός

12 Ἀγαπητοί, γιὰ τὴν πύρινη θλίψι σας, ποὺ γίνεται γιὰ νὰ δοκιμάζεσθε, μὴ παραξενεύεσθε σὰν νὰ σᾶς συμβαίη κάτι παράξενο. 13 Ἀλλ' ὅσο μετέχετε στὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ νὰ χαίρετε, γιὰ νὰ ὑπερχαρῆτε ὅταν φανερωθῇ ἡ δόξα του. 14 Ἄν ἐμπαίζεσθε γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε εὐτυχεῖς. Διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ δυνάμεως καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται σὲ σᾶς. Ὅσο μὲν ἀφορᾷ σ' αὐτούς, προέρχεται δυσφήμησι, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ σὲ σᾶς, προσγίνεται δόξα (Αὐτοὶ μὲν σᾶς ὑβρίζουν, ἀλλὰ σεῖς δοξάζεσθε). 15 Νὰ μὴ πάσχη δὲ κανεῖς ἀπὸ σᾶς ὡς φονεὺς ἢ κλέπτῃς ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς μοιχός. 16 Ἀλλ' ἂν πάσχη ὡς χριστιανός, νὰ μὴν ἐντρέπεται, ἀλλὰ νὰ δοξάζῃ τὸ Θεὸ γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 17 Εἶναι δὲ καιρός, ποὺ ἄρχισε ἡ κρίσι ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ (ποὺ δοκιμάζεται δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία). Ἄν δὲ ἡ κρίσι ἄρχισε ἀπὸ μᾶς, πῶς θὰ τελειώσῃ γι' αὐτούς, ποὺ ἀπιστοῦν στὸ εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ; 18 Καὶ ἂν ὁ εὐσεβῆς καὶ ἐνάρετος μὲ δυσκολία σώζεται, ὁ ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς !οῦ θὰ φανῇ;

19 Ὡστε καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πάσχουν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄς ἐμπιστεύωνται τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς στὸ Θεὸ ὡς σπλαγγχνικὸ' δημιουργό, πράττοντας συγχρόνως τὸ καλό.

Δια!οίμανσι μὲ !ροθυμία, ἀνιδιοτέλεια καὶ τα!εινοφροσύνη

5 Τοὺς πρεσβυτέρους σας παρακαλῶ ἐγὼ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ μέτοχος ἐπίσης στὴ δόξα ποὺ μέλλει νὰ φανερωθῇ: 2 Ποιμάνετε τὸ ποίμνιο τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι στὴ δικαιοδοσία σας, ἀσκώντας τὴ διαποίμανσι ὄχι ἀναγκαστικῶς (σὰν ἀγγαρεία), ἀλλὰ προθύμως· οὔτε αἰσχροκερδῶς, ἀλλ' ἀνιδιοτελῶς· 3 οὔτε ὡς καταδυναστευταὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔλαχαν σὲ σᾶς ὡς κληροί, ἀλλὰ συμπεριφερόμενοι ὡς ὅμοιοι πρὸς τὸ ποίμνιο. 4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιποίμην, θὰ λάβετε τὸ ἁμαράντινο στεφάνι τῆς δόξης.

«Τὴν τα!εινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε»

5 Ἐπίσης, νεώτεροι, νὰ ὑποτάσσεσθε στοὺς πρεσβυτέρους. Ὅλοι δέ, συμπεριφερόμενοι μὲ ταπεινώσι ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλο, φορέσετε καλὰ ἐπάνω σας σὰν ἄλλο ἔνδυμα τὴν ταπεινοφροσύνη. Διότι ὁ Θεὸς τοὺς

σι χάριν. **6** Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ.

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. **8** Νήψατε, γρηγορήσατε. Ὁ ἀντίδικος ὑμῶν Διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ· **9** ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει. **11** Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε.

13 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μᾶρκος ὁ υἱός μου. **14** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.

Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ὑπερηφάνους !ο λεμεῖ, ἐνῶ τοὺς ταπεινοὺς εὖνοεῖ. **6** Γι' αὐτὸ ταπεινωθῆτε κάτω ἀπὸ τὸ δυνατὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ μελλοντικά.

Ἐμῆστευθῆτε στὸ Θεό, ἀντισταθῆτε στὸ Διάβολο

7 Ὅλη τὴν ἀγωνιώδη φροντίδα σας ρίψετε πάνω σ' αὐτόν, διότι αὐτὸς ἐνδιαφέρεται γιὰ σᾶς. **8** Νὰ εἴσθε νηφάλιοι, ἄγρυπνοι. Ὁ ἀντίδικός σας Διάβολος περιφέρεται ὡς λέων ὠρυόμενος (βρυχώμενος) ζητώντας κάποιον νὰ τὸν καταπιῇ. **9** Ἀντισταθῆτε σ' αὐτόν στηριγμένοι στερεὰ στὴν πίστι. Ξέρετε, ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα συμβαίνουν στοὺς ἀδελφούς σας, ποὺ βρίσκονται στὸν κόσμος. **10** Ὁ δὲ Θεὸς κάθε δωρεᾶς, ποὺ σᾶς κάλεσε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν αἰώνια δόξα του μετὰ τὰ ὀλιγόχρονα παθήματά σας, αὐτὸς θὰ σᾶς στερεώσῃ, θὰ σᾶς στηρίξῃ, θὰ σᾶς δυναμώσῃ, θὰ σᾶς ἐδραιώσῃ. **11** Σ' αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἐίλιος

12 Διὰ τοῦ Σιλουανοῦ, τοῦ ἐμπίστου ἀδελφοῦ, σᾶς ἔγραψα μὲ λίγα, καθὼς νομίζω, λόγια, διδάσκοντας καὶ ἐπιβεβαιώνοντας, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, στὴν ὁποία στέκεσθε.

13 Σᾶς στέλνει χαιρετισμοὺς ἡ συνεκλεκτὴ ἐκκλησία, ποὺ εἶναι στὴ Βαβυλῶνα (στὴ Ρώμη), καὶ ὁ Μᾶρκος ὁ υἱός μου. **14** Χαιρετίσετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μὲ φίλημα ἀγάπης.

Εὐλογία νὰ εἶναι σὲ σᾶς ὅλους, ποὺ ἀνήκετε στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀμήν.